

ဝတ်ရုံနက်နှင့်လူ

“ မောင် . . . မအိပ်သေးဘဲဘယ်သွားမလို့လဲ ”

အိပ်ချိန်ရောက်နေသော်လည်းမအိပ်သေးဘဲအပြင်ထွက်ရန်ပြင်နေသောမြင့်မောင်အား သင်းသင်းကမေးလိုက်သည်။

“ မောင်ထွန်းတို့ကိုသွားချောင်းမလို့ ”

“ အို မောင်ကလဲ၊မဟုတ်တာ ”

“ ဟုတ်တယ်သင်းရဲ့ဒီညပါကင်ဖွင့်ပွဲလေ၊ထားထားကလဲတောင့်တောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်၊မောင် ထွန်းကလဲငယ်ငယ်ဆိုတော့၊ပါကင်ဖွင့်ပွဲ၊ရေတွင်းတူးပွဲဘယ်လောက်ကောင်းမလဲသိချင်ရင် လိုက်ခဲ့ပါလား ”

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ထွက်သွားသောလင်တော်မောင်ကိုကြည့်ရင်းမောင်ထွန်းနှင့်ထား ထားတို့ကိုမျက်စိထဲတွင်မြင်ယောင်လာသည်။မောင်ထွန်းမှာမြင့်မောင်၏ညီတစ်ဝမ်းကွဲဖြစ် ပြီးသင်းသင်းတို့အိမ်တွင်ကားမောင်း၊ခြံထဲရှိပန်းပင်များကိုရေလောင်းနှင့်မိသားစုလိုနေလာခဲ့ သူဖြစ်သည်။လွန်ခဲ့သောတစ်ပတ်ကရွာပြန်သွားစဉ်ဆွေမျိုးများကပေးစားသဖြင့်ထားထားဆို သူနှင့်လက်ထပ်လိုက်သည်။မောင်ထွန်းကတစ်ခုလပ်၊ယခုဒုတိယအိမ်ထောင်ထူထောင်ခြင်း ဖြစ်သည်။မောင်ထွန်းသည်ကျစ်လျစ်သောကိုယ်ဟန်နှင့်အတော်အသင့်ကြည့်ကောင်းသူတစ် ဦးဖြစ်သည်။ယခုတော့ထားထားဆိုသောအပျိုလေးကိုအိမ်ထောင်ရေးဟူသောညွတ်ကွင်းအ တွင်းသို့ရာဂရမ္မက်ဖြင့်ဆွဲခေါ်သိမ်းသွင်းပေတော့မည်။သူမအားမြင့်မောင်သိမ်းသွင်းခဲ့သလို ထားထားလည်းမကြာမီအအိုဘဝသို့ကူးပြောင်းရပေတော့မည်။

ထားထားဟူသောအပျိုလေးမှာအသက်ဆယ်ရှစ်နှစ်ခန့်သာရှိသေးသည်။အသားညိုညို နှင့်တောင့်တင်းသောကိုယ်ခန္ဓာကသူမ၏ရုပ်ရည်နှင့်လိုက်ဖက်စွာဆွဲဆောင်အားရှိလှသည်။ သင်းသင်းကိုတော့မမှီ၊သူမကတော့မြို့သူမိန်းမချော၊ကိုယ်လုံးလှအောင်အမြဲလှုပ်ရှားကစားသ ဖြင့်သူမ၏ကိုယ်ခန္ဓာမှာကျွမ်းကျင်သောပန်းပုဆရာ၏ပန်းပုရုပ်တစ်ရုပ်လိုအချိုးအစားကျနစွာ ဖြင့်လှပနေသည်။သူမကိုမမှီသောထားထားအားမကြာမီအချိန်အတွင်းအပျိုရည်ဖျက်တော့ မည်ပွဲကိုသင်းသင်းလည်းစိတ်ဝင်စားနေမိသည်။မနက်ကရွာလူကြီးများကိုအသိပေးကန်တော့ ကာညနေတွင်မြို့သို့ခေါ်လာသဖြင့်ယခုအထိတော့ထားထားသည်အပျိုဘဝဦးသာရှိနေပေမည်။ သူမအားအအိုဘဝသက်ဆင်းဖို့မောင်ထွန်းကြံဆောင်နေလောက်ပြီဟုတွေးမိကာမြင့်မောင်လို ပင်သိချင်စိတ်ကြားချင်စိတ်များတဖွားဖွားပေါ်လာလေသည်။

ထို့ကြောင့်အခန်းထဲမှထွက်ကာမြင့်မောင်ရှိရာသို့လှမ်းကြည့်လိုက်ရာမောင်ထွန်းတို့

နေသောသစ်သားအိမ်ကလေးဘေးတွင်ကုန်းကုန်းကွကွနှင့်အိမ်ထဲမှအဖြစ်အပျက်အားချောင်း
နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။သင်းသင်းတစ်ယောက်မြင့်မောင်ရှိရာသို့ရောက်သွားချိန်တွင်
သူမရောက်လာသည်ကိုသိသောမြင့်မောင်ကသူမလက်ကိုဆွဲကာအိမ်ပေါ်သို့မြင့်နိုင်သည့်
အပေါက်အားပြလိုက်သည်။သင်းသင်းရောက်ရှိချိန်တွင်မောင်ထွန်းတို့မှာစကားစရုံလောက်
သာရှိသေးသည်။

“ဟင့်ဟင့်ဟင့်ဟင့် ဟုထားထား၏ရှိုက်သံမှာခြင်ထောင်အတွင်းမှခပ်တိုးတိုးထွက်နေသည်။
ခြင်ထောင်ထောင်ထား၍မောင်ထွန်းနှင့်ထားထားကိုသဲသဲကွဲကွဲမမြင်ရချေ။သို့သော်အခန်း
ဘေးရှိပြုတင်းပေါက်ကိုဖွင့်ထားခြင်းနှင့်ဇာခြင်ထောင်ပါးပါးကိုထောင်ထားခြင်းတို့ကြောင့်
အခန်းထဲမှလူနှစ်ဦးကိုခပ်ဝါးဝါးသာမြင်နေရသည်။သို့သော်သူမတို့အတွက်ခန့်မှန်းရလွယ်
သောလှုပ်ရှားမှုများကိုမြင်တွေ့နေရသည်။

“ထားကလဲကွာမငိုပါနဲ့၊လင်မယားဖြစ်နေပြီပဲဟာ၊တိတ်တိတ်၊ကိုလေထားကိုသိပ်ချစ်တာ”
“အဟင့်၊အဟင့်၊ ဟင့်အင်း၊ဟင့်အင်း”

မောင်ထွန်း၏လက်များကထားထား၏ကိုယ်ကိုဖက်ထားရင်းအငြိမ်မနေပဲလှုပ်ရှားနေ
ရာထားထားပါးစပ်မှငြင်းသံများထွက်လာသည်။သူမကငြင်းဆန်နေသော်လည်းတွေ့အကြံရှိ
သောမောင်ထွန်းလက်မှလွတ်အောင်မရှောင်နိုင်ပါချေ။မောင်ထွန်း၏လှုပ်ရှားမှုများကြောင့်
ငိုသံပင်ပျောက်စပြုကာအသက်ပြင်းပြင်းရှူသံထွက်လာသည်ကိုသင်းသင်းတို့ရင်ဖိုစွာကြားနေ
ရသည်။ယခုလိုတစ်ခါမှမချောင်းဘူးသောသင်းသင်းအတွက်စိတ်လှုပ်ရှားရင်ခန့်ရသည်မှာထူး
ခြားသောအရသာပင်ဖြစ်သည်။

“အို၊အိုး၊အားအား ဟူသောအသံနှင့်အတူတပြုတ်ပြုတ်မြည်နေသောအသံကြောင့်မောင်ထွန်း
တစ်ယောက်ထားထား၏နို့တွေကိုစို့နေပြီဟုသိလိုက်ကြသည်။ခပ်ဝါးဝါးမြင်နေသည်မှာလည်း
မောင်ထွန်း၏ခေါင်းကထားထားရင်ဘတ်ပေါ်ရောက်လျက်ရှိသည်။နို့စို့သံကအတော်ကျယ်
လေရာမောင်ထွန်းတစ်ယောက်အလွန်ကာမဇောသန်နေသည်ကိုသင်းသင်းတို့ခန့်မှန်းမိကြ
သည်။နို့နှစ်လုံးကိုတစ်လှည့်စီစို့ပေးနေဟန်တူသည်။မောင်ထွန်းခေါင်းကြီးကဟိုဘက်ရွှေ
လိုက်ဒီဘက်ရွှေလိုက်နှင့်လှုပ်ရှားနေသည်။လက်ကလည်းအောက်ပိုင်းတွင်လှုပ်ရှားလျက်ရှိ
သည်။သင်းသင်းတို့မြင်ကွင်းထဲတွင်မောင်ထွန်း၏လက်များကထားထား၏ပေါင်တန်များကို
အတင်းလိုက်ပွတ်နေပုံမှာဝါးနေသော်လည်းမြင်နေရသည်။အတန်ကြာသောအခါမောင်ထွန်း
ကထားထား၏ပေါင်တန်များကိုလက်နှင့်ဆွဲဖယ်နေသည်ကိုနှစ်ဦးသားရင်ဖိုစွာတွေ့မြင်နေရ
သည်။ထားထားခါးတွင်ထဘီရှိဟန်မတူတော့၊တော်တော်လျင်သည့်မောင်ထွန်းဟုသင်းသင်း
ချီးကျူးနေမိသည်။

ပေါင်လုံးပေါင်တန်များချဲ့ကားသွားချိန်တွင်မောင်ထွန်း၏ကိုယ်လုံးကြီးကထားထား၏

ကိုယ်လုံးပေါ်တက်ခွလိုက်သည်ကိုလင်မယားနှစ်ယောက်စလုံးမျက်စိမမှိတ်အားဘဲစိုက်ကြည့်နေမိကြသည်။ “အမေ့အား၊အမယ်လေး၊အို၊ကျွတ်ကျွတ်” ဟူသောထားထား၏အသံနှင့်အတူ မောင်ထွန်း၏ကိုယ်လုံးကြီးလှုပ်ရှားနေပုံကိုသင်းသင်းတို့မြင်နေပြီဖြစ်ရာစောက်ပတ်ထဲလီးသွင်းပြီးမောင်ထွန်းကထားထားကိုလိုးနေပြီဖြစ်ကြောင်းသတိပြုမိကြသည်။အပေါ်မှဖိကာဆောင့်လိုးနေသောမောင်ထွန်းကြောင့်ထားထားပါးစပ်မှတအားအား၊တအင့်အင့်အသံများနှင့် မောင်ထွန်းပါးစပ်မှတဟဲဟဲအသံများပေါ်ထွက်လျက်ရှိသည်။အသံများနှင့်အပြိုင်ခြင်ထောင်ကြီးလှုပ်ခါနေသလိုအိမ်ကလေးလည်းတုန်ခါလျက်ရှိသည်။

“အမယ်လေးတော့၊သေပါပြီ . . .အားအား၊ ကိုထွန်းနာတယ်၊နာတယ် . . .အမယ်လေး၊ လုပ်ကြပါဦး၊ အားအား၊အမယ်လေး”

အပေါ်မှဆောင့်လိုးနေသောမောင်ထွန်း၏ကာမမာန်များတော်တက်လာဟန်တူသည်။ ခပ်ဖွဖွဆောင့်နေရာမှခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်လိုက်သဖြင့်ထားထား၏အော်သံများကခြင်ထောင်ထဲမှဆူညံစွာထွက်ပေါ်လာသည်။မောင်ထွန်းကတော့ထားထားအော်ဟစ်ညည်းညူနေသည်ကိုဂရုမစိုက်တော့ဘဲသူမ၏ပေါင်တန်များကိုအတင်းမတင်ကာပိုမိုပြင်းထန်စွာဆောင့်လိုးနေလေတော့သည်။ထို့ကြောင့်လည်းအော်သံများပို၍ဆူညံလာသလိုအိမ်ကလေးမှာလည်း တကျိကျိအသံမြည်ကာပို၍လှုပ်ခါလာပေသည်။သင်းသင်းနှင့်မြင့်မောင်မှာအားရပါးရလိုးနေသောမောင်ထွန်းနှင့်ညည်းသံများဖြင့်လှုပ်ခါနေသောထားထားတို့၏ထပ်လျက်သားလိုးနေပုံကိုကြည့်ရင်းကာမဓာတ်များကူးနေပြီဖြစ်ရာမြင့်မောင်ကသင်းသင်း၏ဖင်သားအိအိကြီးကိုလက်ဖြင့်အသာပွတ်ပေးရင်းသူများလိုးတာကြည့်ပြီးဆွနေသလိုသင်းသင်းလည်းမြင့်မောင်၏ပေါင်ကြားမှထောင်မတ်နေသောလီးကြီးအားလက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ကာဂွင်းတိုက်ပေးနေသည်။

“အိုးအိုးအား၊အမေ့အား ဟူသောအသံများထားထားဆီမှထွက်နေသည့်ကြားမှ အအ ဟူသောအသံကြီးမောင်ထွန်းဆီမှထွက်လာကာတဆတ်ဆတ်ဖိဆောင့်နေသောကိုယ်လုံးကြီး တွန့်ကနဲ၊တွန့်ကနဲဖြစ်ပြီးရပ်သွားခြင်းကြောင့်မောင်ထွန်းပြီးသွားပြီဟုသင်းသင်းတို့သိလိုက်ကြသည်။မောင်ထွန်းကတော်တော်ကြာအောင်လိုးနိုင်သားဟုသင်းသင်းတွေ့လိုက်မိသည်။ မြင့်မောင်ကသူမကိုဇိမ်ဆွဲလိုးသလောက်မောင်ထွန်းကပထမအချိန်ကိုပင်အချိန်တော်တော်ကြာအောင်လိုးနိုင်သည်။ခဏငြိမ်သွားသောမောင်ထွန်းကရပ်ထားသောသူ့အလုပ်ကိုပြန်စလိုက်ရာထားထားထံမှအသံများပြန်ထွက်လာသဖြင့်မြင့်မောင်နှင့်သင်းသင်းတို့တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ရင်းတော်တော်စိတ်ထက်သန်တဲ့မောင်ထွန်းဟုစိတ်ထဲမှချီးကျူးလိုက်မိကြသည်။

“အို . . .အင့်အင့်၊ဟင့်၊အင့်အင့်၊အင့်အင့်”

တအင့်အင့်နှင့်အသံထွက်နေသောထားထားသည်ဒီတစ်ချိတွင်တော့သိပ်မညည်းတော့

ပဲမောင်ထွန်း၏ကိုယ်လုံးကြီးကိုအလိုက်သင့်ဖက်ရင်းအလိုးခံနေလေပြီ။

“သင်း၊မောင်ထွက်တော့မယ်”

ဂွင်းတိုက်ခံရသည်မှာကြာပြီဖြစ်ရာမြင့်မောင်ကမထိန်းနိုင်တော့ဘဲသင်းသင်းအားနားနားကပ်ကာပြောလိုက်သည်။ထို့ကြောင့်သင်းသင်းကသူမ၏လက်ဖဝါးလေးကိုတင်းတင်းဆုပ်ကာခပ်သွက်သွက်လေးတိုက်ပေးလိုက်ရာ “အားအား၊အအား” ဟူသောအသံများမြင့်မောင်ဆီမှထွက်လာပြီးတစ်ကိုယ်လုံးတုန်ခါနေလေတော့သည်။မြင့်မောင်၏အသံကြောင့်သင်းသင်းကလက်တစ်ဖက်ဖြင့်သူ့ပါးစပ်ကိုလှမ်းပိတ်လိုက်ရသည်။မလိုးဘဲသုတ်ထွက်သွားရသောမြင့်မောင်တစ်ယောက်နူးခွေကျသွားကာသူများလိုးပွဲကိုစိတ်မပါတော့ဘဲမြေပြင်ပေါ်ထိုင်ချလိုက်သည်။သင်းသင်းကတော့မောင်ထွန်းနှင့်ထားထားတို့ကိုဆက်ကြည့်နေမိသည်။

“သင်း၊မောင်သွားတော့မယ်” ဟုပြောရင်းထထွက်သွားသောမြင့်မောင်ကိုသင်းသင်းဘာမှမပြောတော့ပေ။သူမကတော့မောင်ထွန်းတို့လိုးပွဲကိုဆက်ကြည့်ချင်သေး၍ထလိုက်မသွားပေ။ “ဟင့်အင်း၊ဒီအတိုင်းပဲထားလိုက်ပါကိုထွန်းရယ်၊မချွတ်ပါရစေနဲ့”

ရုတ်တရက်အဆောင့်ရပ်ပြီးအပေါ်ပိုင်းတွင်အလုပ်ရှုပ်နေသောမောင်ထွန်းကချွတ်ခိုင်းနေပုံရသည်။ထားထားကမချွတ်ရဲ၍မောင်ထွန်းကချော့ပြောနေသည်။မောင်ထွန်းကအတော်စည်းရုံးရေးကောင်းသည်။ထားထားကကိုယ်ကိုကြွကာချွတ်ပေးလိုက်ပုံရသည်။ထားထားလိုပင်မောင်ထွန်းကလည်းသူ့အကျိုးကိုချွတ်နေသည်ကိုတွေ့နေရသည်။ “အားအား၊အင်း၊ဖြုတ်ဖြုတ်” ဟူသောအသံများကကိုယ်လုံးကြီးနစ်ချပ်ပန်းပွားချိန်တွင်ပေါ်ထွက်လာပြီးထားထားတစ်ကိုယ်လုံးလည်းလှုပ်ခါနေသောကြောင့်မောင်ထွန်းကသူမ၏နှိုးများကိုကုန်းစို့နေပုံရသည်။တကယ်စိတ်ထစရာမြင်ကွင်းပဲဟုတွေးရင်းသင်းသင်းတစ်ယောက်မြင့်မောင်ဆီပြန်ပြီးအလိုးခံချင်စိတ်များပေါ်လာသည်။

“အားအောင်တယ်၊အောင်တယ်၊ကိုထွန်းဖြေးဖြေးဆောင်၊အောင်တယ်၊အားအားအီး”

နို့စို့တာအားရသွားတော့မောင်ထွန်းပြန်လှုပ်ရှားသည်။ဒီတစ်ခါပုံစံကသင်းသင်းလိုအလိုးခံဖူးသူပင်မလွယ်သောပုံစံ၊ပေါင်တန်များကိုအစွမ်းကုန်မြှောက်တင်ပေးထားရ၍ဖင်ဆုံကြီးကြွကာစောက်ပတ်ကပိုဖောင်းသွားသဖြင့်လီးဝင်လမ်းပိုကောင်းပြီးအဆုံးထိနက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းဝင်ရောက်မှုဒဏ်ကြောင့်မိန်းမတော်တော်များများမခံနိုင်သောအနေအထားဖြစ်သည်။ယခုမောင်ထွန်းကထားထားကိုထိုပုံစံဖြင့်လိုးနေလေပြီ။မောင်ထွန်းကသူမ၏ပေါင်တန်ကြီးနှစ်ချောင်းကိုသူ့လက်ဖြင့်ပင့်တင်လျက်သူ၏ရင်ဘတ်ဖြင့်ဖိထားပြီးဖင်ဆုံကြီးပိုမြှောက်နေသောထားထား၏စောက်ပတ်ထဲသို့သူ့လီးတန်ကြီးကိုအားနှင့်ဆောင်သွင်းကာလိုးနေခြင်းဖြစ်ရာသည်ပုံစံနှင့်အလိုးခံဖူးသောသင်းသင်းအဖို့ထားထားအတွက်စိုးရိမ်စိတ်ကလေးဖြစ်သွားသည်။သူမလိုတစ်နှစ်နီးပါးအလိုးခံဖူးသူပင်မြင့်မောင်သည်ပုံစံနှင့်လိုးလျှင်ခဏသာတောင့်ခံ

နိုင်သည်။နောက်ပုံစံပြောင်းခိုင်းရသည်။ကောင်းသော်လည်းလီးတစ်ခုလုံးဗိုက်ထဲရောက်သွား
တော့ကြာတော့အောင်လာသည်။ကြာကြာအလိုးခံရလျှင်လူလည်းညောင်းလာသည်။ထို့
ကြောင့်အားရသည်ကြားကမြင့်မောင်ကြာသည်အခါများတွင်ပုံစံပြောင်း၍လိုးခိုင်းရသည်။
ထိုပုံစံဖြင့်ပြီးအောင်အလိုးခံရလျှင်လည်းပြီးသွားသည့်အခါသူမတစ်ကိုယ်လုံးနုံးချိသွားတတ်
သည်။

“ ထား၊အရမ်းအောင်လို့လားဟင် ”

“ အောင်တယ်ကိုထွန်းရဲ့၊ကျွန်မမခံနိုင်ဘူး၊ဗိုက်ထဲကကိုအောင်အောင်သွားတာပဲ ”

“ ဒီလောက်တောင်ပဲလားထားရယ် ”

“ ဟုတ်တယ်၊ကိုထွန်းဟာကြီးကဗိုက်ထဲကိုတောင်ရောက်ရောက်လာတယ်၊ချက်နားမှာအောင်
နေတာပဲ၊ကဲလွတ်ပါဦး၊ညောင်းလှပြီ ”

သူမလိုပင်ထားထားလည်းဖြစ်ပုံရသည်။သူမအနေနှင့်ပိုဆိုးပေမည်၊ယခုမှအလိုးခံရ
သောအပျိုမဟုတ်ပါလား။

“ ဘယ်နှယ်လဲ၊အောင်သေးလား ” လှေကြီးထိုးရိုးရိုးနည်းဖြင့်လိုးရင်းမေးလိုက်သည်ကိုသင်း
သင်းကြားလိုက်ရသည်။

“ ဟင့်အင်း၊စောစောကလိုမအောင်တော့ဘူး၊ဒါပေမယ့်အနေရခက်တယ်၊ကိုထွန်းဟာကြီးက
တုတ်ကြီးနဲ့ထိုးထည့်သလိုပဲ၊ဘယ်လိုကြီးလဲမသိဘူး ”

“ ဒါပေမယ့်ကောင်းတယ်မဟုတ်လား ”

“ အမယ်လေး၊တော်ပါ၊နားရှက်စရာတွေ ”

“ ဟဲဟဲ၊နားရှက်ပေမယ့်ကောင်းတယ်မဟုတ်လား၊ကဲမကောင်းရင်ပြော၊ဟုတ်လား ”

ထားထားအလိုက်သင့်ပြောနေသောစကားများထဲတွင်လင်မယားစကားများပါလာ၍
သင်းသင်းအံ့ဩသွားသည်။စောစောကမောင်ထွန်းလိုးဖိုးစဉ်ကငိုနေသောထားထား၊ယခု
တော့အလိုးခံရင်း၊မောင်ထွန်းကိုဖက်ရင်းမရဲတရဲလိုက်ပြောနေလေပြီ။ဪ . . . ကိုလေသာ
စိတ်များဝင်လာရင်လူတွေဟာမရှက်တော့ပါလားဟုလည်းတွေးနေမိသည်။မောင်ထွန်းကထိုင်
လျက်အနေအထားနှင့်ထားထားဖင်နားကပ်ကာဆောင့်လိုးနေပြန်ရာလိုးအားသန်လှသော
မောင်ထွန်းအားသင်းသင်းသဘောကျမိသည်။

ယခုမှမိန်းမလိုးဖူးသူမဟုတ်သော်လည်းမောင်ထွန်းမှာယခုမှမိန်းမရခြင်းဖြစ်ရာဒီတစ်
ပတ်အတွင်းမှာထားထားတော့အကြိမ်တော်တော်များများအလိုးခံရမှာပဲ။ဒီညတောင်လေး၊ငါး
ချီလောက်အလိုးခံရမလားမသိဘူးဟုလည်းဆက်တွေးနေမိသည်။မြင့်မောင်နှင့်သူမကျတော့ရ
တာတစ်နှစ်နီးပါးရှိလာ၍သွေးအေးသလိုဖြစ်လာသည်။အမိကသည်မြင့်မောင်၊တော်တော်လိုး
အားနည်းသည်လူ။သင်းသင်းမှတ်မိသေးသည်။ရခါစမင်္ဂလာဦးညကတစ်ညလုံးမအိပ်ဘဲရှစ်ချီ

ပြီးအောင်ချသောမြင့်မောင်ကြောင့်နောက်နေ့တွင်နှစ်ယောက်စလုံးနုံးခွေနေကြသည်။တစ်ပတ်လောက်တော့အသားမကျသေး၍နေရထိုင်ရခက်ခဲသည်။ယခုတော့မြင့်မောင်သိပ်မတတ်နိုင်တော့၊တစ်ချီပြီးလျှင်အိပ်တော့သည်။အော်၊သူကအပေါ်ကလှုပ်ရှားရတာပင်ပန်းရှာမှာပဲ၊တစ်ချီဆိုတာနည်းတာမဟုတ်ဘူး၊ကျေနပ်လောက်ပါတယ်ဟုတွေးကတိဆက်အလိုးခံချင်စိတ်ကိုမျှသိပ်ရင်းသင်းသင်းစိတ်လျှော့ခဲရသည်။သို့သော်တစ်ရေးနိုးသောအခါထပ်မံခံစားချင်စိတ်များပေါ်လာသဖြင့်ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသင်းသင်းအံ့ဩနေမိသည်။သူမအဖို့တစ်ညသုံးချီလောက်အလိုးခံနိုင်သည်။အလိုးလည်းခံချင်သည်။

သင်းသင်းခံချင်တိုင်းတော့မြင့်မောင်မလိုက်လျော့နိုင်တော့ပေ။သူ့အတွက်တစ်ချီပြီးလျှင်အတော်အားရနေလေပြီ။ယခုမောင်ထွန်းကထားထားကိုနှစ်ချီဆက်၍လိုးတာမျိုးကိုမြင့်မောင်မဝင်မလိုးနိုင်တော့။ထားထားကိုနှစ်ချီဆက်လိုးနေသောမောင်ထွန်းကိုသင်းသင်းစိတ်ဝင်စားစွာကြည့်နေမိသည်။မောင်ထွန်းကထိုင်ရာမှထ၍ထားထားကိုယ်ပေါ်ဖိမှောက်ကာခပ်မြန်မြန်ဆောင့်လိုးနေပြန်သည်။ထားထားမှာလည်းတအင်းအင်းဖြစ်လာကာတစ်ကိုယ်လုံးခါယမ်းနေသည်။မကြာမီပြီးတော့မည်ဖြစ်ကြောင်းသင်းသင်းအကဲခတ်မိသည်။ထို့နောက်တွင်တော့ “အီးအီး၊အားအား ဟူသောအသံများဆူညံစွာထွက်ပေါ်လာပြီးနှစ်ဦးစလုံး၏ခန္ဓာကိုယ်များငြိမ်ကျသွားကြသည်။ဒုတိယအချီပြီးသွားကြပေပြီ။ဟူးဟူးဟဲဟဲနှင့်ပြင်းထန်သောအသက်ရှူသံများဖြင့်ထပ်လျက်သားမိန်းနေကြသောမောင်ထွန်းတို့လင်မယားကိုကြည့်ပြီးသူတို့လိုကာမအရသာကိုခံစားချင်စိတ်များပိုမိုဖြစ်ပေါ်နေ၍ဆက်မကြည့်တော့ဘဲသူမတို့နေသောတိုက်ပုကလေးဆီသို့ပြန်ခဲ့သည်။သင်းသင်းအိပ်ခန်းထဲရောက်ချိန်တွင်မြင့်မောင်တစ်ယောက်အိပ်ပျော်နေလေပြီ။သုတ်တစ်ခါထွက်သွားပြီးသောကြောင့်မြင့်မောင်အာသာပြေသွားပုံရသည်။အာသာမပြေသူကတော့သင်းသင်း။

“ မောင်၊အိပ်နေပြီလားကွာ၊ထပါဦး၊သင်းမနေနိုင်တော့ဘူး၊မောင်ထွန်းတို့ကိုကြည့်ရတာအားရစရာပဲနော်၊ကဲပါထပါဦး၊သင်းတို့လဲသူတို့လိုလိုးကြရအောင်”

မြင့်မောင်အားအတင်းလှုပ်နှိုးပြီးအနားကပ်လှဲကာစကားပြောရင်းပျော့ခွေနေသောလီးတန်ကြီးကိုသင်းသင်းဆွပေးလိုက်သည်။ခဏတော့မြင့်မောင်သွေးအေးနေသေးသည်။နောက်တော့သွေးပူလာကာသူ့အားဖက်ပြီးဆွနေသောသင်းသင်း၏လုံးကျစ်ကျစ်ကိုယ်ကလေးကိုအတင်းဖက်ကာမောင်ထွန်းကထားထားကိုလိုးသည်ကိုပြန်မြင်ပြီးစိတ်များပြန်ထလာလေသည်။သည်လိုနှင့်မြင့်မောင်စိတ်ထလာတော့သင်းသင်းတစ်ယောက်ဆန္ဒပြည့်ဝသွားရသည်။တစ်ချီပြီးသွားသောမြင့်မောင်၏အလိုးကသူမအတွက်ကျေနပ်အားရစရာဖြစ်ခဲ့သည်။စိတ်ပါလက်ပါလိုးပေးသောမြင့်မောင်ကြောင့်သူမချောင်းကြည့်ခဲ့သောထားထားလိုကာမအရသာကိုကျေနပ်စွာခံစားလိုက်ရပြီးအိပ်ပျော်သွားလေတော့သည်။

ဘီရိုနှင့်စားပွဲခုံရွှေချင်လို့ဟုလာခေါ်သောသင်းသင်းနောက်ကိုလိုက်ရင်းအချိုးအစား ကျလှသောသူမ၏နောက်ပိုင်းအလှကိုမောင်ထွန်းတစ်ယောက်ငေးကြည့်နေမိသည်။ ခြံနှင့်ဝင်း နှင့်သီးသန့်နေသူများဖြစ်၍ပတ်ဝန်းကျင်ကိုဂရုစိုက်စရာမလိုခြင်းကမောင်ထွန်းကိုပိုလွတ်လပ် စေသည်။ သူ့အိမ်လေးမှသင်းသင်းတို့အိမ်သို့ကိုက်ငါးဆယ်ခန့်သာဝေးလေသည်။ ထိုအကွာ အဝေးအတွင်းသင်းသင်း၏တင်သားတင်းတင်းအိအိနှင့်ပိုင်းစက်ပြန့်ကားမောက်ထနေသော အသားစိုင်းများကသူ့အားမျက်စပစ်ခေါ်သွားရာမောင်ထွန်းတစ်ယောက်သင်းသင်းပြောနေ သောစကားများကိုအယောင်ယောင်အမှားမှားနှင့်အင်းလိုက်ရင်းပါသွားမိသည်။ သင်းသင်းက ရှေ့မှသွားရင်းသူ့ယောက်ျားမြင့်မောင်တစ်ယောက်သူ့ဆွေမျိုးများရှိသောနိုင်ငံခြားတွင်တစ် နှစ်ခန့်နေရင်းသူတို့လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်သည်တို့ကိုသင်ယူနေကြောင်းကိုရေပက်မဝင်ပြော နေလေသည်။

မောင်ထွန်းကနောက်မှလိုက်ရင်းသင်းသင်း၏ကျစ်လျစ်ပြည့်ဖြိုးသောကိုယ်လုံးကလေး နှင့်သေးကျဉ်သောခါးကလေးအောက်ရှိစွင့်ကားနေသောတင်ပါးဆုံသားအစိုင်အခဲကြီး၏တ ဆတ်ဆတ်တုန်ခါနေမှုကိုငေးရင်းလီးတောင်နေသည်။ မြင့်မြင့်သွယ်သွယ်ရှိသောကိုယ်လုံးနှင့် လိုက်ဖက်ညီသောအသားစိုင်းများမှာသူမ၏ကိုယ်တွင်ထင်ရှားစွာရှိနေကြသည်။ ပခုံးသားလုံး လုံးကလေးကပြည့်တင်းနေသည်။ လက်မောင်းအိုးကလေးနှစ်ခုကလည်းလုံးလုံးချောချောက လေး၊ ကျောပြင်ကလေးကလည်းပြေပြစ်ညီညာစွာပြန့်လျက်ရှိသည်။ ထို့ပြင်သေးကျဉ်သော ခါးကလေးမှာလည်းလေတိုက်လျှင်နွဲ့တော့မည်ပုံနယ်ကွေးညွတ်လျက်ရှိသည်။ ပြည့်တင်းကား စွင့်၍မို့မောက်နေသောတင်ပါးဆုံဖင်သားနှစ်လုံး၏အစိုင်အခဲများကခြေလှမ်းသွားတိုင်း တဆတ်ဆတ်တုန်ခါနေပုံနှင့်နိမ့်တုံမြင့်တုံရှိနေပုံတို့မှာစည်းချက်ညီညီနှင့်အချိုးကျလှသည်။ ပြီးတော့ပေါင်တန်နှစ်ချောင်းကပြည့်တင်းကာသွယ်ဆင်းလာပုံမှာဆင်နာမောင်း၏ပုံသဏ္ဍာန် အတိုင်းပင်အရင်းတုတ်၍အဖျားရှူးသွားပုံကဝတ်ထားသောထဘီအောက်သို့ထွင်းဖောက်ကြည့် လျှင်အထင်းသားမြင်ရသကဲ့သို့ပေါ်လွင်နေကာဆွဲဆောင်အားကောင်းလှသည်။ ခြံ၍ကြည့် လျှင်သူမ၏အချိုးအဆစ်သည်မြင်ရသူတိုင်းနှစ်ခါပြန်ငေးရသောအလှဖြစ်သည်။ နောက်က ကပ်လိုက်လာသောမောင်ထွန်းသည်ထိုမြင်ကွင်းများကြောင့်တော်သည်မတော်သည်ကိုမဝေခွဲ နိုင်တော့ဘဲလီးကထောင်မတ်လျက်ရှိနေလေသည်။

“တော်တော်လှတဲ့သင်းသင်းပဲ၊ ချမ်းလဲချမ်းသာ၊ လှတာကလဲအပြစ်အနာအဆာမရှိ၊ အသက်က လေးကလည်းငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်အလွန်ဆုံးရှိမှနှစ်ဆယ်ကျော်ဆိုတော့တကယ်ကိုပြစ်မှားစရာ ဖြစ်အောင်ဆွဲဆောင်နေတာပေါ့လေ၊ ထားထားလိုတော့သူနဲ့တော့ကွာချင်တိုင်းကွာနေတာပေါ့၊ ယောက်ျားနဲ့ကင်းနေတော့မကောင်းဘူး၊ သွေးသားဆူဖြိုးစမှာလင်မယားခွဲနေတာမဖြစ်သင့်

ဘူး၊ကိုမြင့်မောင်ဆီကိုစာရေးပြီးသတိပေးဦးမှပဲ” ဟူသောအတွေးများနှင့်သင်းသင်းခေါ်ရာကို လိုက်သွားမိသည်။

သူမတို့အိပ်ခန်းထဲရောက်တော့သူမအလိုကျရွှေစရာရွှေပြောင်းစရာပြောင်းနှင့်မောင် ထွန်းလုပ်ပေးရသည်။ချမ်းသာသူများဖြစ်၍နှစ်ယောက်အိပ်ကုတင်ကြီးပေါ်ရှိအိစက်သောမွေ ရာကြီးပေါ်မှခေါင်းအုံးသန့်သန့်နှစ်လုံးနှင့်စောင်နုနုနှစ်ထည်တို့ကမောင်ထွန်းအားညှို့လျက်ရှိ သည်။ဒီလိုအိပ်ရာပေါ်မှာကိုယ်လိုးချင်တဲ့မိန်းမကိုသာအားရပါးရလိုးလိုက်ရရင်ဘယ်လောက် ဖိမ်ကျလိုက်မလဲ။တစ်ခါထဲလူဖြစ်ကျိုးနပ်သွားမှာပဲဟူသောအတွေးများနှင့်အတူလီးပါတောင် လာရာသင်းသင်းမသိအောင်ကျောခိုင်းရင်းသင်းသင်းကိုကြည့်မိကာဖောက်ပြားစိတ်များပေါ် လာပြန်လေသည်။ပါးစပ်မှအာမေဇိုတ်သံပြုရင်းမောင်ထွန်းမျက်လုံးပြူးသွားသည်။အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော်ကုတင်ဘေးမှစားပွဲပုလေး၏အံ့ဆွဲကိုအမှတ်တမဲ့ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်တွင် ယောက်ျားတို့၏လီးပုံစံအတိုင်းလုပ်ထားသောရော်ဘာလီးအတုနှစ်ချောင်းကိုတွေ့လိုက်ရ သောကြောင့်ဖြစ်သည်။အခန်းထဲတွင်သင်းသင်းမရှိ၍ယူကိုင်ကြည့်ရင်းတောင်နေသောလီး အတိုင်းလုပ်ထား၍မိန်းမများစိတ်ဆာရင်အာသာပြေအောင်စွမ်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။သင်းသင်းဆီ တွင်ဒါရှိနေခြင်းသည်ကိုမြင့်မောင်အစားအသုံးပြုနေသည်ဟုမောင်ထွန်းတွေးမိသွားသည်။

“ဪငွေရှိသူများ၊အစစ်မရှိတော့အတုနဲ့အစားထိုးအာသာဖြေတယ်၊ကောင်းမကောင်း တော့မသိဘူး၊လီးကတော့ငါ့လီးလောက်လုပ်ထားတာပဲ” ဟုတစ်ယောက်ထဲတီးတိုးရေရွတ်မိ လေသည်။

ထားထားကိုမောင်ထွန်းလိုးတာကိုချောင်းချောင်းကြည့်ပြီးလီးအတုကြီးဖြင့်သင်းသင်း အာသာဖြေလေ့ရှိသည်ကိုမောင်ထွန်းသိသွားသည်။တစ်ည၊အမှတ်တမဲ့အပြင်သို့လှမ်းကြည့် လိုက်ရာတွန့်ဆုတ်၊တွန့်ဆုတ်နှင့်သူတို့အိမ်ကိုလာနေသောသင်းသင်းကိုတွေ့လိုက်ရသည်။ ထို့နောက်သူတို့အိမ်နားရောက်လာကာအခန်းထဲသို့ချောင်းကြည့်နေပုံကြောင့်စဉ်းစားရင်းအ ဖြေပေါ်လာသောမောင်ထွန်းကအခန်းမီးဖွင့်ကာထားထားအားလိုးပြလိုက်ပြီးအပြင်သို့ကြည့် လိုက်ရာသူမတို့တိုက်ဆီသို့ပြန်သွားသောသင်းသင်းကိုမြင်လိုက်ရသည်။ထိုအခါထားထား ရောက်လာစရက်များကကိုမြင့်မောင်နောက်သောစကားများကိုပြန်သတိရမိသည်။ထိုစဉ်က တည်းကလာချောင်းကြည့်ပုံရကြောင်းမောင်ထွန်းတွေးမိသည်။အားရအောင်အလိုးခံထားရ၍ နူးခွေကာပက်လက်ကလေးဖြစ်နေသောထားထား၏ကိုယ်ပေါ်စောင်ပါးလေးခြံပေးပြီးနောက် သင်းသင်းတို့တိုက်ဆီကိုလာခဲ့သည်။သင်းသင်းတို့အိပ်ခန်းဆီတိုးကပ်၍ပိတ်ထားသောမှန်တံ ခါးဘေးမှနားစွင့်ကြည့်ရာသူမထံမှအီးအီးအားအားဟူသောအသံများထွက်နေသည်ကိုကြား လိုက်ရသည်။သင်းသင်းတစ်ယောက်လီးအတုနှင့်လိုးနေလေပြီ။

ပိတ်ထားသောမှန်တံခါးကိုအသာတွန်းလိုက်ရာချက်မထား၍ပွင့်သွားသောအခါညအိပ်မီးရောင်ပြာလဲ့လဲ့အောက်၌သင်းသင်းတစ်ယောက်မွေ့ရာပေါ်ပက်လက်ကလေးလှန်ကာပေါင်တန်နှစ်ချောင်းကိုအစွမ်းကုန်ကားရင်းလီးအတုကြီးကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်စုံကိုင်လျက်သူမ၏စောက်ပတ်အလေးထဲကိုထိုးသွင်းလိုက်ပြန်ထုတ်လိုက်လုပ်နေသည်ကိုမြင်လိုက်ရသည်။

ယောက်ျားမရှိ၍ရော်ဘာလီးအတုနှင့်အာသာဖြေနေသောသင်းသင်း၏စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ကိုယ်ကလေးကိုကြည့်ရင်းအခုအထဲကိုဝင်လာတဲ့ဘယ်ယောက်ျားကိုမဆိုသင်းသင်းမငြင်းဘဲအလိုးခံမှာသေချာကြောင်းကိုမောင်ထွန်းအတတ်သိနေသည်။အာသာမပြေသေး၍ခပ်တိုးတိုးညည်းညူရင်းလူးလွန့်နေသောသင်းသင်း၏လှပသောကိုယ်လေးကိုမက်မောစွာကြည့်ရင်းပေါ်လာတဲ့အခွင့်အရေးကိုလက်မလွတ်အောင်ဘယ်လိုနည်းနဲ့အမိဖမ်းရပါ့မလဲဟုမောင်ထွန်းအမျိုးမျိုးစဉ်းစားနေမိလေသည်။

ခါတိုင်းလိုကာမစိတ်များထလာလျှင်လုပ်သည့်အတိုင်းလီးအတုကြီးနှင့်သင်းသင်းအာသာဖြေနေမိသည်။မြင့်မောင်သွားတာသုံးလခန့်ကြာသွားပြီဖြစ်ရာသူမမှာအလိုးခံချင်တိုင်းလီးအတုနှင့်သာနှစ်ပါးသွားနေရသည်။မောင်ထွန်းတို့လင်မယားလိုလိုက်ဘက်ညီစွာလိုးကြခံကြရန်သူမတွင်ယောက်ျားမရှိ၍ရော်ဘာလီးကိုသာသုံးနေရသည်။သူမစိတ်ထဲမှာကတကယ့်လီးနှင့်အားရပါးရအလိုးခံချင်နေသည်။စောစောကမောင်ထွန်းကထားထားကိုလိုးတာသွားချောင်းပြီးစိတ်ထလာ၍ခါတိုင်းလိုလုပ်နေမိသည်။ယခုတလောမောင်ထွန်းကသူမိန်းမထားကိုမီးဖွင့်၍လိုးရာသွားချောင်းသောသူမအတွက်အလွန်ပင်စိတ်ထစရာများမြင်နေရသည်။ထိုမြင်ကွင်းများကိုကြည့်ပြီးမနေနိုင်မထိုင်နိုင်ဖြစ်ကာရော်ဘာလီးအတုနှင့်သာအာသာဖြေရသဖြင့်ရှိတာနှင့်သာအာသာပြေအောင်ဖြေဖျောက်နေရသော်လည်းလီးအစစ်ဟုတ်၍မကျေနပ်နိုင်ပေ။ဒါနှင့်မှမလုပ်ရင်လည်းသူမ၏လက်နှင့်လုပ်ရန်သာရှိတော့သည်။လီးအစစ်ကိုကြံ့ဖို့ကတော့မလွယ်ကူပေ။

တအားအား၊တအီးအီးနှင့်ကာမမာန်တက်နေသောသင်းသင်းသည်သူမပိတ်ဘဲဖွင့်ထားသောပြုတင်းပေါက်မှဝတ်စုံနက်ဝတ်ထားသောလူတစ်ယောက်ခုန်ဝင်လာသည်ကိုတွေ့ရ၍လန့်အော်လိုက်မိသော်လည်းသူ၏လက်ထဲမှအော်လျှင်ခုတ်မည်ဟူသောဟန်ဖြင့်မြှောက်ထားသောဓားကြောင့်မအော်ရဲတော့ချေ။တစ်ကိုယ်လုံးဝတ်စုံနက်ဝတ်ထားသူကိုသူမကြောက်လန့်စွာငေးကြည့်နေမိသည်။ထိုလူကဓားကိုမြှောက်၍သူမ၏ကုတင်နားတိုးလာသည်ကိုသင်းသင်းတစ်ယောက်သွင်းလက်စရော်ဘာလီးအတုကြီးကိုလက်နှင့်ကိုင်ရင်းကြည့်နေမိသည်။

ကုတင်နားရောက်တော့ထိုလူကရော်ဘာလီးကိုဆွဲယူကာသူမ၏လက်များကိုဖယ်ရှားလိုက်သည်။ထို့နောက်ကုတင်ပေါ်တက်လိုက်ပြီးသူ့ခါးမှရှမ်းဘောင်းဘီကိုဖြေချလိုက်ရာထောင်ထ

နေသောလီးကြီးကသင်းသင်းအားဆွဲဆောင်နေသယောင်ပင်။သူ့လက်မှစားကိုချရင်းညအိပ်မီးကိုပိတ်လိုက်ရာတစ်ခန်းလုံးမှောင်ကျသွားလေသည်။

မကြာမီသူ၏ကိုယ်လုံးကြီးကသင်းသင်း၏ကိုယ်လေးပေါ်ရောက်လာ၍အကျအနနေရာယူပြီးနောက်သူမခံစားချင်နေသောကာမအရသာများကိုစိတ်ပါလက်ပါဆောင်ကျဉ်းပေးနေလေရာသင်းသင်းသည်သူ၏ကိုယ်လုံးကြီးကိုဖက်ရင်းတစ်ကိုယ်လုံးထွန့်ထွန့်လူးလျက်ကာမအရသာများကိုဝလင်စွာခံစားနေရလေတော့သည်။သူသည်ယောက်ျားနှင့်ကင်းကွာနေသောသူမအတွက်ရာဂနတ်သားတို့စေလွှတ်လိုက်သောကာမစေတမန်ပင်ဖြစ်သည်။သူမခံစားချင်နေသောကာမအရသာများကိုတင်းပြည့်ကျပ်ပြည့်ရအောင်စွမ်းဆောင်နိုင်လှသည်။သူမ၏ပေါင်တန်ကလေးနှစ်ချောင်းကိုအမျိုးမျိုးမြှောက်တင်ကစားပြီးအားပါသောဆောင့်ချက်များနှင့်ထိထိမိမိလိုးပေးနေလေရာသူမအဖို့တစ်ခါတစ်ရံတစ်ကိုယ်လုံးမွေ့ရာပေါ်မှမြောက်သွားရသည်။တစ်ခါတစ်ရံသူမ၏တင်ပါးဆုံကြီးကိုရမ်း၍ပါးစပ်မှတအီးအီးညည်းလိုက်မိသည်။တစ်ခါတစ်ခါတော့မွေ့ရာကိုလက်နှင့်ဖမ်းဆုပ်၍ခြေထောက်များခါရမ်းကာတစ်ကိုယ်လုံးလူးလွန့်နေရသည်။မြင့်မောင်ထက်လိုးအားသန်၍ဆောင့်အားကောင်းကောင်းနှင့်လိုးပေးနေသောဝတ်စုံနက်ကြောင့်ဘယ်နှစ်ချီဟုပင်မရေတွက်နိုင်အောင်သူမအကြိမ်ကြိမ်ပြီးခဲ့ရသည်။တစ်ချီပြီးတိုင်းသူမတစ်ကိုယ်လုံးဓာတ်လိုက်သလိုတဆတ်ဆတ်တုန်ရင်သွားကာငြိမ်ကျသွားသော်လည်းထိုလူကမရပ်မနားဆက်လက်လိုးဆောင့်နေခြင်းကြောင့်အမောမပြေသေးမီနောက်တစ်ချီပြီးရလေသည်။ဤသို့ဖြင့်သူမ၏စောက်ခေါင်းလေးထဲသို့ပူနွေးချွဲပြစ်သောသုတ်ရည်များကိုနှစ်ခါပန်းထည်ခြင်းခံလိုက်ရပြီးနောက်သင်းသင်းသည်မလှုပ်နိုင်တော့အောင်နုံးခွေချိနဲ့သွားလေသည်။ထို့ကြောင့်ဝတ်စုံနက်ကသူမထံမှကာမအရသာကိုမျှဝေခံစားပြီးနှစ်အပြီးတွင်ပြန်ထွက်သွားသည်ကိုပင်မကြည့်နိုင်တော့ဘဲမွေ့ရာပေါ်တွင်ခြေပစ်လက်ပစ်နှင့်မောလျစွာအိပ်ပျော်သွားလေသည်။

တစ်ညခြား၊နှစ်ညခြားလောက်ရောက်ရောက်လာတတ်တဲ့ဝတ်စုံနက်ကြောင့်သင်းသင်းတစ်ယောက်ရော်ဘာလီးအတုကိုမသုံးရတော့၊ထိုသူကရော်ဘာလီးနှင့်မတူသောသူလီးကြီးနှင့်သူမအားကာမအရသာများအပြည့်ရရန်ကြံဆောင်ပေးနေလေရာတစ်ခါတစ်ရံသူမအတွက်လုံလောက်ရုံသာမကပိုလျှံသွား၍နုံးခွေခဲ့ရပေါင်းမနည်းတော့ပေ။လာမည်မှန်းသိ၍သူမကစောင့်သည်။အချိန်တန်တော့သူ့ရောက်လာသည်။လာကာစညကလိုစားမပါတော့သော်လည်းသူ့ကိုယ်ပေါ်မှဝတ်စုံနက်နှင့်ခေါင်းစွပ်ကိုဘယ်တော့မှမချွတ်၊ဘောင်းဘီကိုသာချွတ်၍သူမ၏ညဝတ်အင်္ကျီအောက်ပိုင်းကိုလှန်၍စိတ်ပါလက်ပါလိုးတတ်သည်။လက်အိတ်စွပ်ထားသောလက်များဖြင့်ညဝတ်အင်္ကျီအောက်မှသူမ၏နို့အုံသားများကိုဆုပ်နယ်ပေးတတ်သည်။

တစ်ကိုယ်လုံးကိုခပ်ဖွဖွလျှောက်ကိုင်ကာရွသည်ထက်ရွအောင်လုပ်ပေးတတ်သည်။သူမဆွမီက ပင်သူမကထပြီးသားဖြစ်သည်။မောင်ထွန်းနှင့်ထားထားတို့လိုးသည်ကိုသွားချောင်းပြီးသည် နှင့်ကာမစိတ်များကဒီရေလှိုင်းများလိုတရိပ်ရိပ်တက်ကာအလိုးခံရန်အသင့်ဖြစ်နေတတ်သည်။ မောင်ထွန်းနှင့်ထားထားတို့မီးရောင်အောက်တွင်လိုးကြခံကြပုံများကသူမအားအထူးဆွစရာ မလိုအောင်နှိုးဆွပြီးဖြစ်သည်။

တစ်ခုတိုက်ဆိုင်သည်ကမောင်ထွန်းနှင့်ထားထားတို့လိုးတာကြည့်ပြီးနောက်ပိုင်းသူမ ထံသို့ထိုသူရောက်ရောက်လာတတ်ပုံကထူးခြားလျက်ရှိသည်။သူမချောင်းစဉ်ဘယ်သူမှ မသင်္ကာစရာမတွေ့၍သူမစဉ်းစားကျပ်နေသည်။ဝတ်စုံနက်မှာလိုးအားကောင်းသူဖြစ်ရာ မောင်ထွန်းလိုမိန်းမလိုးပြီးမှလာတာမဖြစ်နိုင်။အနည်းဆုံးနှစ်ချီပြီးအောင်လိုးတတ်သူဖြစ်၍ မြင့်မောင်တို့လိုတစ်ချီနှင့်အားကုန်တတ်သည့်လူမျိုး၊မောင်ထွန်းလိုမိန်းမအမြဲလိုးသည်လူ မျိုးမဖြစ်နိုင်ဟုသူမတွေးမိသည်။သူ၏လီးကသူမအတွက်ရှည်လဲရှည်၊ကြီးလဲကြီးသည်။မြင့် မောင်ထက်သာသည်၊ရော်ဘာလီးထက်သာသည်။လီးတန်ကိုအဆုံးမသွင်းရဲသောသူမကိုထိုသူ ကသူ့လီးကိုအဆုံးသွင်းကာခပ်ပြင်းပြင်းလေးလိုးပေးတတ်သည်။ထို့ကြောင့်သူ့အလိုးကိုခံရပြီ ဆိုလျှင်သူမ၏ကျဉ်းမြောင်းသောစောက်ခေါင်းထဲ၌လီးကြီးကစောက်ပတ်အံ့ကလေးကိုပိန် လိုက်ဖောင်းလိုက်ဖြစ်အောင်အကြိမ်ကြိမ်၊အခါခါပွတ်တိုက်ပေးလျက်ရှိရာသူမမှာခဏလေး နှင့်ပြီးပြီးသွားရသည်။ထိုသူနှစ်ချီအပြီးတွင်သူမဆယ်ချီမကပြီးသွားပြီဖြစ်၍ထမကြည့်နိုင် လောက်အောင်ဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့ရသည်။ဝတ်စုံနက်ဘယ်သူလဲဆိုတာဖမ်းမည်ဟုကြိုတင်ကြံစည် ၍စောင့်နေသော်လည်းသူရောက်လာကာတက်ချသည်အခါသူမ၏အစီအစဉ်ပျက်တော့သည်။ သူမတစ်ကိုယ်လုံးတုန်ခါ၍တဖြေးဖြေးပိုပိုတိုးလာသောကာမအရသာအီအီဆိမ်ဆိမ်ကဘယ် သူဆိုတာထက်ပိုကောင်းနေခြင်းကြောင့်နောက်ဆုံးသတိလက်လွတ်ဖြစ်သွားခဲ့ရပေါင်းမနည်း တော့ပေ။

သို့သော်လည်းကြာလာသောအခါသူမအဖို့ထိုသူ၏အဝတ်အစားများဝတ်လျက်အလိုးခံ ရမှုထက်တစ်ကိုယ်လုံးအဖုံးအလွမ်းမရှိဘဲအသားချင်းထိ၍အလိုးခံရမှုကိုလိုလားလာသည်။ ခေါင်းစွပ်ကြီးကြောင့်နှုတ်ခမ်းချင်းမနမ်းရသလိုနို့အုံကိုပင်စုပ်ငုံခြင်းမခံရဘဲရှိနေသည်။ထို့ ပြင်လက်အိတ်ဝတ်ထားသောလက်များဖြင့်ညဝတ်အင်္ကျီထဲလိုက်လံပွတ်သပ်ပေးမှုကအသား ချင်းမဟုတ်၍ပေါ့နေသည်။သူ့ကိုယ်လုံးကြီးသည်အင်္ကျီနက်ဝတ်ထား၍ပြန်လှန်သိုင်းဖက်ရ သည်မှာအားမရလှချေ။ထို့ကြောင့်နှစ်ဦးစလုံးကိုယ်တုံးလုံးချွတ်၍တကယ့်အသားစိုင်းများကို ကိုင်တွယ်ခွင့်အပြည့်အဝယူကာလိုးရန်အတွက်ထိုသူ၏ခေါင်းစွပ်နက်ကိုဖယ်ရှားမှဖြစ်တော့ မည်ဟုသူမဆုံးဖြတ်မိလေသည်။

သင်းသင်းနောက်ကျသွားသည်။အခန်းထဲလှမ်းကြည့်တော့မောင်ထွန်းကထားထားကို လိုးပြီးသွားပြီ။အရည်တွေရွဲနေသောထားထား၏စောက်ပတ်ထဲသို့သူ၏ပျော့ခွေနေသောလီးကိုမောင်ထွန်းကအတင်းသွင်းနေသည်ကိုသာသူမမြင်နေရသည်။

“ကိုထွန်းကလဲ၊ပျော့နေတဲ့ဟာကြီးကိုဘာဖြစ်လို့သွင်းချင်နေတာလဲ”

ထားထားစကားကိုသတိမမူဘဲမောင်ထွန်းကသူလုပ်ချင်သည်ကိုသာလုပ်မြဲလုပ်နေသည်။သူလုပ်နေပုံကဘေးစောင်းလေးဖြစ်နေသောထားထား၏ကျောပြင်နားမှကပ်ကာပျော့ခွေနေသောလီးတန်ကြီးကိုလက်ဖြင့်ကိုင်ရင်းဖောင်းအိစိုရွဲနေသောစောက်ပတ်အကွဲထဲထိုးသွင်းနေရာဘယ်လိုမှမဝင်ဘဲဖြစ်နေသည်။စောက်ပတ်ကိုဖြဲသွင်းမှဝင်သည်။သို့သော်ပျော့ခွေနေ၍ဒစ်သာဝင်နေရာမှကပ်ဆောင်လိုက်သောအခါတွန့်ခွေသွားသည်။မောင်ထွန်းကတော့ထားထား၏နို့နှစ်လုံးကိုစို့လိုက်၊လက်နှင့်နယ်လိုက်လုပ်နေရင်းပျော့ခွေနေသောလီးကြီးနှင့်ဖင်ကြားကိုချော်ထိုးလိုက်၊စောက်ပတ်အုံပေါ်လျော့တိုက်လိုက်၊အကွဲထဲဖိသွင်းလိုက်နှင့်အလုပ်ရှုပ်နေသည်။သင်းသင်းကတော့ဒါကိုကြည့်၍စိတ်ပျက်နေသည်။မထောင်နိုင်တော့သောလီးကိုအတင်းပြန်ဆွကာထပ်လိုးရန်ပြင်နေသောမောင်ထွန်းသည်သူမကိုမဆွဆောင်နိုင်တော့ချေ။ထားထား၏ကိုယ်လုံးကိုဘေးစောင်းမှပက်လက်ပြောင်း၍အပေါ်မှဖိလျက်ပြဲအာနေသောစောက်ခေါင်းထဲထိုးသွင်းသော်လည်းတောင်အားမကောင်း၍ခွေခေါက်ပျော့အိနေသောလီးကြီးမှာဒီညအဖို့သူမအတွက်စိတ်ထအောင်လုပ်နိုင်တော့မည်မဟုတ်မှန်းသူမသိသွားသည်။မောင်ထွန်းမှာဝတ်စုံနက်လိုလိုးအားသန်သော်လည်းယခုလိုလီးကပျော့ခွေနေပုံမျိုးကထိုသူ့ကိုမမိုကြောင်းသူမတွေ့မိကာထိုသူ့ကိုပြန်စောင့်နေခြင်းကပိုကောင်းမည်ဟုဆုံးဖြတ်၍သူမ၏အိပ်ခန်းဆီသို့ပြန်လာခဲ့တော့သည်။

အပေါ်မှမှောက်ဖိနေရာယူ၍ခါတိုင်းလိုလျှောက်ဆွနေသောဝတ်စုံနက်၏ကိုယ်လုံးကြီးကိုသင်းသင်းခပ်တင်းတင်းဖက်ထားမိသည်။သူကခါတိုင်းလိုဘောင်းဘီနက်ကိုသာချွတ်၍ခေါင်းစွပ်၊ခြေအိတ်လက်အိတ်များကိုဝတ်ထားလျက်သူမအားလိုက်ဆွနေသည်။ညဝတ်အင်္ကျီပါးပါးလေးအမြဲဝတ်အိပ်သောသူမကိုဘယ်သောအခါမှချွတ်ပြီးမလိုး၊အောက်ပိုင်းတစ်ဝိုက်ကိုသာဖယ်၍အားရအောင်လိုးတတ်သည်။အပေါ်ပိုင်းကိုလည်းညဝတ်အင်္ကျီဝတ်လျက်နှင့်ပင်လိုက်ဆွပေးတတ်သည်။ယခုလည်းသူမ၏တစ်လုံးတစ်ခဲနှင့်စူကြွနေသောနို့အုံအိအိလေးနှစ်လုံးကိုခေါင်းစွပ်ဝတ်ထားလျက်ပါးစပ်နှင့်ကိုက်ဆွဲကာကလိပေးနေသည်။သင်းသင်းကမူသူမ၏နို့အုံလေးများကိုအငမ်းမရကိုက်ဆွဲကလိနေသောသူ့ကျောပြင်ကြီးကိုလွတ်သွားမှာစိုးသည့်အလားသိုင်းဖက်ထားရင်းပါးစပ်မှတဟင်းဟင်းညည်းသံပြုလျက်တစ်ကိုယ်လုံးတွန့်လိမ်လျက်ရှိရာဝတ်စုံနက်မှာသင်းသင်းတစ်ယောက်ကာမဆန္ဒများတက်သထက်တက်နေပြီဟုထင်နေ

သဖြင့်သူ့ပုခုံးနှင့်လည်ပင်းပေါ်တွင်ရှိသောခေါင်းစွပ်၏အနားစများကိုမိမိရရဆုပ်ကိုင်နေခြင်းကိုသတိမထားမိပေ။ထို့ကြောင့်လည်းအကွက်ချောင်းနေသောသင်းသင်းကသူ့ခေါင်းစွပ်နက်ကိုဆွဲချွတ်လိုက်သည်ကိုသူမတားလိုက်နိုင်တော့။သူမလက်ထဲရှိခေါင်းစွပ်ကိုအတင်းပြန်ဆွဲယူနေစဉ်သင်းသင်း၏လက်တစ်ဘက်သည်ညအိပ်မီး၏ခလုတ်ကိုချောက်ကနဲဖွင့်လိုက်မိသောအခါမှရပ်သွားလေသည်။

“ဟင် . . . ကိုထွန်း”

လင်းသွားသောမီးရောင်ကြောင့်သူ့ကိုယ်လေးပေါ်ခွလျက်ရှိနေသောဝတ်စုံနက်၏မျက်နှာကိုသူမမြင်လိုက်ရသည်တွင်အလွန်အံ့ဩသွားမိလေတော့သည်။ဝတ်စုံနက်သည်မောင်ထွန်းဖြစ်နေလေတော့သည်။

“ဟုတ်တယ်သင်း၊ဝတ်စုံနက်နဲ့သင်းဆီလာနေတာကိုထွန်းပဲ၊သင်းတစ်ယောက်ထဲစိတ်တွေထပြီးလီးအတုကြီးနဲ့အာသာဖြေနေတာကိုတွေ့တော့ကိုထွန်းစိတ်မထိန်းနိုင်လို့အခုလိုဝတ်စုံနက်ဝတ်ပြီးရောက်လာတာ”

သူ့အားသိသွားပြီဖြစ်သောသင်းသင်း၏မျက်နှာလေးကိုအပေါ်မှမိုးကြည့်နေရင်းကမောင်ထွန်းကပြောလိုက်သည်။သူမ၏အံ့ဩနေသောမျက်နှာလေးမှာမီးရောင်အောက်တွင်လှပနေသည်။

“ဟင်းဟင်း ၊ ကိုထွန်းကလဲသင်းကဘာပြောသေးလို့လဲ၊ဒါပေမယ့်သင်းအံ့ဩတယ်သိလား”

“ဘာကိုအံ့ဩတာလဲသင်းရဲ့”

“အော်ထားထားကိုကိုထွန်းလိုးပြီးသင်းဆီကိုရောက်လာနိုင်တာရယ်၊ပြီးတော့သင်းကိုအားရအောင်လိုးနိုင်တာကိုပေါ့၊စောစောကတောင်ကိုထွန်းတို့လင်မယားလိုးတာကိုသင်းလာချောင်းသေးတယ်၊သင်းရောက်တော့ကိုထွန်းလီးကြီးပျော့ခွေနေပြီးမလိုးနိုင်တော့တာကိုမြင်ခဲ့ရသေးတယ်။”

“အဲဒီတော့ဘာဖြစ်သလဲ”

“အခုတော့ကိုထွန်းလီးကြီးကိမာတောင်နေလိုက်တာ၊တကယ့်လူပျိုလေးအတိုင်းမို့သင်းအံ့ဩနေတာပေါ့”

“ဟင်းဟင်း၊သင်းကထားနဲ့မတူဘူးလေ” ဟုသူမ၏ပါးနှစ်ဖက်ကိုနမ်းရင်းမောင်ထွန်းကပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်လိုမတူတာလဲကိုထွန်းရဲ့”

“ဪသင်းကထားထက်ချောလဲချော၊တောင့်လဲတောင့်တယ်၊ပြီးတော့ငယ်လဲငယ်တယ်လေ၊သင်းရဲ့ဟောဒီချစ်စရာကောင်းတဲ့ကိုယ်လုံးလေးကကိုထွန်းကိုစိတ်ထအောင်ညှို့နိုင်တယ်လေ၊ထားကိုလိုးပြီးပေမယ့်လည်းသင်းနဲ့တွေ့ရင်မနေနိုင်တော့ဘူး၊ထပ်လိုးချင်လာတယ်၊ဒါ

“ကြောင့်သိပ်အလိုးခံချင်နေတဲ့သင်းကိုကိုထွန်းနှစ်ချီတော့လိုးပေးနိုင်တာပေါ့”

“အမယ်၊ဘယ်သူကသိပ်အလိုးခံချင်နေလို့လဲ”

“ဟောဒီသင်းသင်းဆိုတဲ့ကောင်မချောချောလှလှလေးပေါ့၊သူများလင်မယားတွေလိုးတာလာချောင်းကြည့်ပြီးလီးအတုကြီးနဲ့အလိုးခံနေတာကိုမကြည့်ရက်လို့ဝတ်စုံနက်ရှာဝတ်ပြီးရောက်လာတာပေါ့၊ကိုထွန်းလိုးတာကိုသင်းကျေနပ်ရဲ့လား”

“ကျေနပ်ပါတယ်၊ကဲပါ၊အခုမှတော့ဒီအဝတ်တွေကိုချွတ်လိုက်ပါတော့၊အနမ်းခံချင်တာတောင်ခေါင်းစွပ်ကြီးကြောင့်အောင်နေရတယ်သိလား၊ဟင်းဟင်း”

သင်းသင်းကပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင်မောင်ထွန်းကိုပြောလိုက်သည်။ယခုအခြေအနေရောက်မှတော့မထူးတော့၊တကယ့်လင်မယားလိုပင်လိုးစေချင်သည်။သူမကပြောသဖြင့်မောင်ထွန်းကသူမကိုယ်ပေါ်မှထကာသူ့အဝတ်များကိုချွတ်နေလေသည်။သင်းသင်းကလည်းသူမကိုယ်ပေါ်ရှိညဝတ်အင်္ကျီကိုဆွဲချွတ်လိုက်သည်။နှစ်ယောက်လုံးကိုယ်လုံးတီးဖြစ်သွားသည်နှင့်မောင်ထွန်းကသူမ၏ဘေး၌ကပ်လှဲကာသူ့ရင်ခွင်ထဲကိုဆွဲသွင်း၍ခပ်တင်းတင်းဖက်လိုက်သည်။

“သင်းလာချောင်းတာကိုထွန်းသိတာကြာပြီလား”

“သင်းကိုလဲမေးရဦးမယ်၊ကိုထွန်းသင်းကိုလိုးတာကြာပြီလား”

“မကြာသေးပါဘူး၊ခြောက်ခါလောက်ပဲရှိဦးမယ်”

“အေးအဲဒီမတိုင်မီနှစ်ရက်အလိုလောက်ကစသိတာပဲ”

“သင်းကကိုထွန်းကိုချောင်းတာကိုတွေ့၊နောက်သင်းဘာလုပ်သလဲကိုသိတော့ဘာဏ်ဓားမြဝတ်စုံနဲ့သင်းရဲ့ကာမာဏ္ဍာတွေကိုအရယူအပိုင်စီးလိုက်တာပေါ့”

“ဒါပေါ့လေ၊သင်းရဲ့ဒုက္ခကိုမကြည့်ရက်တာလဲပါတာပေါ့”

“တော်ပါ၊အပိုတွေ”

ယခုအခါမောင်ထွန်း၏လက်များကသင်းသင်း၏ဆူဖြိုးတောင်တင်းသောအသားစိုင်များကိုအသုံးပြုရန်ကိုင်တွယ်နေပြီဖြစ်သည်။သင်းသင်းကသူမ၏ဖင်သားအိအိကြီးကိုအတင်းဆုပ်နယ်နေသောမောင်ထွန်း၏လက်ကိုဆွဲယူလိုက်သည်။မောင်ထွန်းကလည်းသူမ၏လက်ကိုပြန်ဆွဲယူရင်းသူ့နှုတ်ခမ်းဆီသို့ပူးကပ်လာသောသူမ၏နှုတ်ခမ်းသားစိုစိုရဲရဲလေးကိုဖမ်းငုံ၍ခပ်ပြင်းပြင်းစုပ်နမ်းလိုက်သည်။နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုသည်တစ်လှည့်စီနမ်းတမ်းကစားနေကြသည်။မောင်ထွန်းကသူနမ်းသောအခါသူမ၏နှုတ်ခမ်းသားထူထူတွဲတွဲလေးကိုခပ်မျှင်းမျှင်းငုံဆွဲပြီးတဖြေးဖြေးစုပ်အားမြှင့်ကာနောက်ဆုံးပြတ်ထွက်လုမတတ်စုပ်နမ်းနေသဖြင့်သင်းသင်းအဖို့အနမ်း၏ချိုမြိန်ခြင်းများကိုဝလင်စွာခံစားနေရသည်။သူမပြန်လည်နမ်းခွင့်ရသောအခါမောင်ထွန်း၏နှုတ်ခမ်းထူထူကြီးကိုသူမ၏နှုတ်ခမ်းလွှာလေးနှင့်ပင်စုပ်၍မောင်ထွန်း၏ပေါင်တန်နှင့်ကျောပြင်ကိုပွတ်သပ်ပေးမိသည်။သူမကိုပို၍ရမ္မက်ထကြွစေရန်အတော်ကြာသည်အထိနမ်း

နေရင်းမောင်ထွန်း၏လက်များကအပိုင်စီးကာဆုပ်နယ်ပေးနေသောနို့အုံအိအိလေးနှစ်လုံးရှိရာ သို့နှုတ်ခမ်းကိုရွှေ့၍သိမ်းပိုက်လိုက်သည်။ သူမ၏နို့အုံသားအစိုင်အခဲများမှာရင်ဘတ်ပေါ်တွင် ထင်ရှားစွာမောက်ထလျက်ရှိရာမောင်ထွန်းကသူ့ပါးစပ်တစ်အုံးလုံးရသလောက်ငုံသွင်း၍အား ထည့်စုပ်ပေးလိုက်သည်။

“အင်းဟင်ဟင် ဟူသောညည်းသံများဖြင့်သူမ၏ကိုယ်လုံးလေးကြွတက်လာသည်။ သူ ကလည်းသူမ၏နို့လေးနှစ်လုံးကိုအမျိုးစုံလုပ်ကာပယ်ပယ်နယ်နယ်ဆွသည်။ တစ်အုံလုံးငုံပြီး စုပ်ပေးသလိုနို့သီးခေါင်းနီနီလေးတစ်ခုတည်းကိုနှုတ်ခမ်းနှင့်ဖိချေကာလျှာနှင့်လှည့်ပတ်ထိုး ကလိတာမျိုး၊ သွားနှင့်မနာတနာကိုက်ခဲထားရင်းဆွဲမသွားတာမျိုး၊ နို့အုံ၏အောက်ခြေအသား စိုင်များကိုပါးစပ်နှင့်ခပ်ဖွဖွလေးကိုက်ခဲချေဆွတာမျိုး၊ လျှာနှင့်တစ်အုံးလုံးအနှံ့လိုက်လျက်တာ မျိုး၊ စို့ရင်းစုပ်ရင်းကိုက်၍ဆွဲယူမတင်လိုက်တာမျိုးတို့သည်သူမကိုထိရောက်စွာရမ္မက်စိတ်များ ပိုမိုထကြွမှုဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ပါးစပ်ကနို့အုံနှစ်လုံးကိုအမျိုးမျိုးနှင့်မရိုးအောင်ထိုးကော်မွေ နှောက်စုပ်စို့ကလိပေးရင်းညာဘက်လက်ကအောက်ပိုင်းမှတောင့်တင်းဖြောင့်စင်းသည်ပေါင် တန်သွယ်သွယ်နှစ်ချောင်းကိုအပေါ်အောက်လျှောတိုက်ပွတ်သပ်ပေးတတ်သလိုအတွင်းသား များကိုလည်းခပ်ရွရွပွတ်ပေးလျက်ရှိသည်။ ထို့ပြင်ဆီးခုံမို့မို့ပေါ်ရှိခပ်ပါးပါးအမွှေးလေးများကိုစု ဆွဲလိမ်ကာကစားလျက်ရှိသည်။ ထို့နောက်ဖင်ဆုံသားကြီးနှစ်လုံးကိုပါးစပ်ဖြင့်အမျိုးမျိုးကလိ နေသလိုဖင်သားနှစ်လုံးကိုလည်းလက်ဝါးအတွင်းဆွဲဆုပ်ကိုင်၍တလှည့်စီပွတ်သပ်ပေးလိုက် ခြင်းတို့သည်သူမကိုခါတိုင်းထက်ပို၍စိတ်ထစေသည်။ အဝတ်များခံမနေသဖြင့်တစ်ဦး၏ အသားကိုတစ်ဦးကတကယ်အသားဖြင့်ထိတွေ့ကိုင်တွယ်ဆုပ်နယ်ပွတ်သပ်ခွင့်ရနေခြင်းမှာနှစ် ဦးစလုံးအတွက်ပိုအရသာတွေ့နေသည်။ မောင်ထွန်းကစိတ်ပါလက်ပါဦးဆောင်၍ဆွသည်။ သူမ ကစိတ်ပါလက်ပါလိုက်လျော့သည်။ သူမတစ်ကိုယ်လုံးကိုစိတ်ကြိုက်သုံးကြည့်ဖြူလျက်ရှိ သည်။ သဘာဝအတိုင်းထိတွေ့နေရ၍ခါတိုင်းထက်ပိုထူးခြားသောအရသာကိုခံစားနေရသည်။ မောင်ထွန်းကပါးစပ်နှင့်လက်အလုပ်ဆက်ပြီးသွက်သွက်လက်လက်ဆွပေးနေရင်းကသူမ၏ဖင် သားများကိုတစ်လှည့်စီဆုပ်ကိုင်ပွတ်ပေးလျက်ရှိသောသူ့လက်ကိုဖင်ကြားထဲထိုးသွင်းကာ စအိုလေးကိုမထိတထိပွတ်ပေးလိုက်သည်။

“အိုးအိုး အားအား အ ဟင်”

အို ဟူသောအသံများဆူညံသွားသည်။ စအိုပေါ်ပွတ်ဆွရင်းစအိုထဲလက်ထိုးသွင်းလိုက်သော အခါ အာအိုကိုထွန်းရယ်မလုပ်ပါနဲ့၊ အိုးအိုးအား အ ဟူညည်းရင်းတားဆီးလိုက်သည်။ သို့သော် သူကတော့ဝင်လက်စလက်ခလယ်တစ်ချောင်းလုံးကိုစအိုတွင်းဝင်သလောက်ထိုးသွင်းပြီးကလိ သည်။ ထိုစဉ်မှာပင်သူမ၏နှုတ်ခမ်းကိုစုပ်ငုံနမ်းပေးနေရာသူမမှာတစ်ကိုယ်လုံးတုန်ရီနေလေ သည်။ သူကလည်းစအိုကိုသာထိုးဆွသည်။ စောက်ပတ်ကိုတော့ထိထိမိမိမကလိသေး၊ သို့သော်

ယခုလိုးမည်ဆိုလျှင်လိုး၍ပြောကြားကြောင်းကိုသိသည်။သူ့ဆွပေးထားမှုများကြောင့်သူမတစ်ကိုယ်လုံးရွံ့ရွံ့နှင့်ကာမပိုးများထလျက်ရှိနေပေသည်။

စအိုကိုဆွနေသောမောင်ထွန်းကသူ့လက်ကိုဆွနှုတ်ကာကုတင်ဘေးမှစားပွဲပုလေး၏အံဆွဲကိုဆွဲဖွင့်ပြီးသူမအာသာဖြေလေ့ရှိသောရော်ဘာလီးအတုနှစ်ချောင်းကိုထုတ်ယူလိုက်သည်။တစ်ချောင်းကခပ်ရှည်ရှည်၊တစ်ချောင်းကခပ်တိုတိုအလုံးတုတ်တုတ်။သူကလီးအတုဖြင့်သူမ၏စောက်ပတ်အကွဲလေးကိုထိုးကော်ကလိရင်းနို့အုံတစ်လုံးကိုခပ်ပြင်းပြင်းငုံစုပ်ပေးနေသည်။လီးတု၏ဒစ်ဖြင့်သူမ၏စောက်ပတ်အကွဲလေးထဲထိုးသွင်းကာနှုတ်ခမ်းသားများကိုထိုးကော်ကလိနေရာသူမမှာမွေ့ရာပေါ်တွင်ထွန်ထွန်လူးရင်းဖြစ်ပေါ်လာသောကာမအရသာကိုတရှိန်းရှိန်းခံစားနေရသည်။မိန်းမ၏ကာမခလုတ်များတွင်အဓိကအကျဆုံးမှာစောက်စေ့ဖြစ်ရာအလိုးမခံရမီစောက်စေ့ကိုပွတ်သပ်ကလိဆွပေးမှုများကိုမိန်းမများပိုစွဲတတ်ကြောင်းသူသိသည်။စောက်စေ့ကိုအမြဲတမ်းဆွပြီးမှအလိုးခံရသူမိန်းမများမှာစောက်စေ့ကိုမကလိဘဲတက်လိုးပါကခံစားမှုမပြည့်စုံကြောင်းကိုလည်းမောင်ထွန်းသိသည်။ထို့ကြောင့်သူလိုးခွင့်ရသောမိန်းမများကိုအချိန်မရစေကာမူစောက်စေ့ကိုတော့အချိန်ယူကလိပေးတတ်သည်။

ယခုလည်းသင်းသင်း၏တစ်ကိုယ်လုံးကိုကျေနပ်သည်အထိဆွပြီးသော်လည်းစောက်စေ့ကိုထိရောက်စွာမကလိရသေး၍အကွဲကြောင်းတစ်လျှောက်ဒစ်အတုနှင့်ကလိနေရင်းကအကွဲကြောင်းထိပ်တွင်ထောင်ထနေသောစောက်စေ့လေးကိုလက်မနှင့်လက်ညှိုးကြားညှပ်၍အခါခါကလိပေးလိုက်ရာ “အားအိုး၊ဟင်းဟင်း၊အမယ်လေး၊အားအား ဟူသောအသံများနှင့်အတူသူမ၏ကိုယ်လေးကိုပိုမိုလူးလွန်ရင်းညည်းညူအော်ဟစ်သံများထွက်ပေါ်လာလေသည်။တကယ့်ကိုထိရောက်သောအရသာများကိုသူမခံစားနေရလေပြီ။”

“အိုးအိုးကိုထွန်းတော်ပါတော့၊သင်းမခံနိုင်တော့ဘူး၊အားအိုးအိုး”

ထိန်းမရတော့လောက်အောင်ကော့ပျံ့နေသောသူမ၏ကိုယ်လုံးလေးကြောင့်သူ့ရပ်လိုက်သည်။သူမမခံနိုင်တော့၊စောက်စေ့လေးကိုပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ဆွပေးခြင်းကသူမကိုမလိုးရသေးဘဲကာမအရသာကိုပြည့်ပြည့်ဝဝခံစားစေပြီဖြစ်သည်။စောက်စေ့ကိုကလိတာရပ်၍မွေ့ရာပေါ်ကျနေသောလီးတုတစ်ချောင်းကိုကောက်ယူကာလီးတန်ကြီးကိုတံတွေးဆွတ်လိုက်သည်။ထို့နောက်သူမ၏ကိုယ်လေးကိုဘေးသို့စောင်းလိုက်ပြီးတံတွေးများပေကျနေသောလီးတန်အတုကြီးကိုသူမ၏စအိုထဲသို့လက်ဖြင့်ဖိထိုးသွင်းလိုက်သည်။စအိုထဲလီးတန်ကြီးဝင်သွားသည်နှင့်ကိုယ်လုံးကလေးတွန့်ကာသူမကအံ့ဩစွာမေးလိုက်သည်။

“အား၊ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲကိုထွန်းရယ်”

“သင်းပိုကောင်းအောင်လေ၊ကဲပါဖြစ်မနေပါနဲ့၊ခံကြည့်စမ်းပါဦး၊ဘယ်လောက်ကောင်းတယ်ဆိုတာသိလာလိမ့်မယ်” ပြောပြောဆိုဆိုသူကသူမလက်ကလေးကိုဖယ်ရင်းဆက်ထိုးသွင်းလိုက်

သည်။သင်းသင်းသည်သူမ၏ဖင်ထဲရောက်နေသောလီးတန်ကြောင့်တစ်မျိုးအရသာရှိပုံကိုခံစားရင်းငြိမ်နေမိသည်။ဖင်ထဲသို့လီးတန်အတုတစ်ခုလုံးဝင်သွားပြီးနောက်သူမကသူမ၏ကိုယ်လေးကိုမယူကာမွေ့ရာပေါ်တွင်လေးဘက်ထောက်အနေအထားဖြစ်အောင်နေရာပြင်နေသဖြင့်သူမလည်းလိုက်ပြင်ပေးလိုက်သည်။ဖင်ကုန်းပေးထားရသည့်အနေအထားရောက်သော်သူမနောက်သို့ပြူးထွက်နေသောသူမ၏စောက်ပတ်အကွဲလေးထဲသို့သူမလီးတန်ကြီးကိုတော့ကာထိုးသွင်းလိုက်သည်။“အမေ့အိုးကိုထွန်း”စောက်ခေါင်းထဲလီးဝင်သွားသည်နှင့်မောင်ထွန်းကနူးထောက်ပြီးလိုးတော့သည်။လီးတန်အစစ်ကစောက်ပတ်ထဲအတင်းတိုးဝင်လိုက်ထွက်လိုက်ဖြစ်နေစဉ်လီးတန်အတုကစအိုထဲတွင်တစ်တစ်ဆို့ဆို့နှင့်ဝင်သယောင်ထွက်သယောင်ဖြစ်နေခြင်းကသူမကိုခါတိုင်းခံစားရသည်ထက်ပိုကောင်းသောအရသာများကိုပေးနေသည်။လီးအစစ်ကစောက်ပတ်ကိုလိုးသည်။လီးအတုကစအိုကိုလိုးသည်။စောက်ပတ်ထဲရှိလီးတန်ကြီးမှဆိမ့်ကျဉ်သောအရသာခံစားနေရချိန်၊စောက်ပတ်ထဲတွင်တစ်စိမ့်စိမ့်နှင့်အိဆိမ့်နေချိန်တွင်ရော်ဘာလီးတန်ကလည်းစအိုတစ်လျှောက်ပွတ်ထိုးပေးသလိုဖြစ်နေရာတထိုမှရသောအရသာများမှာသူမအတွက်ဖော်ပြစွမ်းမပြုနိုင်လောက်အောင်ထူးခြားသောကာမအရသာကိုခံစားနေရသည်။

“အား၊ဆောင်ဆောင်ကိုထွန်း၊ကောင်းတယ်၊အားအီး၊ကောင်းလိုက်တာဆောင်၊အိုးအိုးအင်”

မွေ့ရာပေါ်လက်ထောက်ရင်းဖင်မြှောက်ကာကုန်းခံရင်းသင်းသင်းအလိုးခံနေသည်။မောင်ထွန်းကခွေးလိုးသလိုသူမစောက်ပတ်ကိုလိုးနေခြင်းဖြစ်ရာယခုလိုအလိုးမခံဘူးသေး၍အတွေ့အကြုံသစ်မှရသောအရသာနှင့်ရော်ဘာလီးကိုလက်နှင့်ကိုင်ရင်းဖိဆောင်နေသောမောင်ထွန်းကြောင့်လီးအတုကစအိုထဲကိုပိုဝင်ရင်းပေးနေသောအရသာကိုပေါင်း၍ခံစားနေရသည်။ဤသို့အရသာနှစ်ခုကိုတစ်ပြိုင်နက်ခံစားနေရ၍သူမ၏ရမ္မက်သည်ပြင်းထန်စွာထလာလေသည်။သူမကိုနူးထောက်၍လိုးပေးနေသူမောင်ထွန်းမှာလည်းသေးကျဉ်သောခါးလေးကိုတစ်လှည့်တွဲကျလှုပ်ခါနေသောသူမ၏နို့လေးနှစ်လုံးကိုတစ်လှည့်၊စွင့်ကားလှသောတင်ပါးကြီးကိုတစ်လှည့်အမျိုးမျိုးကိုင်ဆွဲကာဆောင်လိုးရင်းအိသထက်အိဆိမ့်လာသောအရသာကိုခံစားနေရသည်။နူးထောက်ရာမှကျောပေါ်မှောက်လျက်ဆောင်သောပုံစံကိုပြောင်းလိုက်ပြန်သည်။ဖင်ဆုံမို့မို့လေးစုထွက်နေသောသူမ၏ကိုယ်ပေါ်လက်ထောက်၍အပေါ်မှအားနှင့်ဖိထိုးပြီးလိုးခြင်းဖြစ်ရာလီးကစောက်ပတ်ထဲပိုမိုနက်ရှိုင်းစွာတိုးဝင်သလိုလီးအတုကလည်းစအိုထဲသို့ပို၍တိုးဝင်သည်။ထို့ကြောင့်ပိုမိုထိမိသောအရသာကိုသူမခံစားနေရသည်။ကျောပေါ်မှထပ်၍တစ်ပေါင်ကျော်ကာတစ်စောင်းလိုးခြင်းဖြင့်အရသာတစ်မျိုးရသည်။သူမကိုအပေါ်ကတက်ထိုင်ပြီးလှုပ်ရှားစေတော့လည်းအရသာတစ်မျိုးရသည်။သူတစ်လှည့်ကိုယ်တစ်လှည့်ဖြင့်မောင်ထွန်းကနည်းမျိုးစုံဖြင့်သူမကိုလိုးရာတစ်ခါမျှထိုကဲ့သို့အလိုးမခံဖူးသောသင်းသင်းတစ်ယောက်သူမကိုစွဲသည်ထက်ပိုစွဲသွားရလေတော့သည်။

“အားအီးကိုထွန်းရယ်၊သင်းတော့လူဖြစ်ကျိုးနပ်ပါပြီ၊အိုအား၊ကောင်းလိုက်တာ၊အင့်အင့်အားဆောင်ဆောင်၊သင်းခံမယ်၊နာချင်နာပစေအောင်ချင်အောင်ပစေ၊အင့်အားဆောင်၊ကောင်းတယ်အိုးအိုး၊လိုးလိုး၊ကိုထွန်းကြိုက်သလိုလိုးကပါ၊သင်းအလိုးခံမယ်၊အိုးအား၊ဟုတ်တယ်၊ဟုတ်တယ်အဲဒီလိုဆောင်အိုးလိုးစမ်းပါ၊အားအား၊လိုးကိုထွန်းခပ်ကြမ်းကြမ်းသာလိုး၊အမယ်လေး၊ဆောင်ကောင်းလိုက်တာနော်၊အားအားအားအီးအိုး ဟူသောသူမ၏ရာဂသံ၊ရမ္မက်ထန်နေသံများနှင့်” ကောင်းလားသင်း၊ဒီအတိုင်းနေနော်၊ဟုတ်ပြီ၊ကဲဆောင်မယ်၊ဘယ်နှယ်လဲ ကောင်းရဲ့လား၊သိပ်နာရင်ပြောနော်၊ခါးသိပ်မရွှေ့နဲ့၊အအ၊ဖင်နည်းနည်းပင့်ပေး၊အားကောင်းလိုက်တာ ဟူသောမောင်ထွန်း၏အသံတို့ကအိပ်ယာပေါ်တွင်အပေးအယူညီမျှစွာပေါ်ထွက်နေသည်။

သင်းသင်းကကုတင်ကိုကန့်လန့်ဖြတ်ပက်လက်လှဲကာမောင်ထွန်းကကုတင်အောက်ကရပ်၍လိုးနေခြင်းမှာထင်တာထက်ပိုထိသည်။ထိုင်လျက်မျက်နှာချင်းဆိုင်လည်းလိုးကြသည်။ကုတင်အောက်ဆင်းကာကြမ်းပြင်ပေါ်ခြေထောက်နှင့်ခေါင်းအောက်ချ၍ခန္ဓာကိုယ်တစ်ဆစ်ချိုးနှင့်လိုးကြပြန်သည်။ပုံစံသာအမျိုးမျိုးပြောင်းလိုးသည်။ဖင်ထဲကလီးအတုကိုတော့မချွတ်ထို့ကြောင့်လီး၊စောက်ပတ်နှင့်စအိုတို့မှရသောအရသာတို့ကတစ်ကိုယ်လုံးရှိအကြောများကိုအရသာမျိုးစုံပေးနေလေရာခါတိုင်းနှင့်မတူထူးခြားသောအတွေ့အထိများကြောင့်ပါးစပ်မှလည်းအငြိမ်မနေနိုင်ဘဲအော်ဟစ်ညည်းညူလျက်ကိုယ်လုံးများမှာလည်းတွန့်လိမ်လူးလွန့်ကော့ပျံ့ကာမငြိမ်သက်နိုင်ဘဲလှုပ်ရှားနေကြသည်။မောင်ထွန်းကတစ်ကိုယ်လုံးရှိအားကိုအကုန်သုံး၍လိုးနေရာသင်းသင်းမှာသူဆောင်လိုက်တိုင်းအင့်ကနဲနေအောင်တစ်ကိုယ်လုံးလှုပ်ခါသွားလေသည်။

ထားထားကိုလိုးခဲ့သောမောင်ထွန်းမှာသင်းသင်းကိုလိုး၍ကောင်းဆဲပင်ဖြစ်သည်။သုတ်မထွက်သေးပေ။သင်းသင်းခမျာမှာတော့ဖင်နှင့်စောက်ပတ်မှတစ်ပြိုင်နက်တည်းရနေသောအရသာကြောင့်ခဏလေးနှင့်ပြီးပြီးသွားရသည်မှာလေးခါပင်ရှိပြီဖြစ်သည်။သို့သော်မောင်ထွန်းလိုးသမျှလိုက်လျော့ကာစိတ်ပါလက်ပါအလိုးခံနေလေသည်။မောင်ထွန်းကပုံစံအမျိုးမျိုးလိုးပြီး၍လှေကြီးထိုးရိုးရိုးနည်းကိုပြန်သုံးသည်။ပက်လက်ကလေးအိပ်ပေးထားသောသူမ၏ကိုယ်လေးပေါ်ခွဲမှောက်ဖိထားကာစုကျစ်နေသောနို့အုံအိနှစ်လုံးကိုလည်းခပ်တင်းတင်းဆွဲကိုင်လျက်ကျဉ်းမြောင်းသောစောက်ခေါင်းထဲသူ့လီးတန်ကြီးကိုအဆုံးထိထိုးသွင်းပြီးအားနှင့်ဆောင်လိုးပြန်ရာစောက်ပတ်ကအပေါ်မှအရသာမျိုးစုံရသလို၊ဖင်တွင်တစ်လစ်ဝင်နေသောလီးအတုကလည်းဆောင်ချက်၊ပင့်ချက်နှင့်လိုက်၍အရသာပေါင်းစုံပေးနေပြန်သည်။ဤနည်းဖြင့်ပွဲသိမ်းရန်မောင်ထွန်းကဆုံးဖြတ်ထားသဖြင့်ဆောင်ချက်များကိုအားထည့်ဆောင်ရင်းနို့အုံများကိုလည်းစို့သည်။နှုတ်ခမ်းသားများကိုလည်းစုပ်သည်။ပခုံးသားကိုဆွဲ၍လိုးသည်။မွေ့ရာကိုလက်ထောက်

ပြီးကိုယ်လုံးချင်းခွာ၍လိုးသည်။စိတ်ရှိလက်ရှိအားရပါးရလိုးခြင်းဖြစ်ရာသင်းသင်းအတွက်ရင်ထဲမှပွင့်ထွက်သွားမတတ်အလိုးခံရရှာသည်။

သင်းသင်းကမောင်ထွန်းအလိုကျလိုက်လျော့ရင်းအလိုးခံသည်။သူမအဖို့ယခုတစ်ခါလိုအရသာစုံသည်ထက်စုံအောင်လိုးနေသောမောင်ထွန်းကိုစွဲနေသည်။အနေခက်အောင်ဖိလိုးနေသည့်ကြားကဖင်ဆုံကြီးကိုပင်ပေးခြင်း၊မောင်ထွန်း၏နှုတ်ခမ်းကိုအငမ်းမရပြန်စုပ်ယူခြင်းများကိုလုပ်ပေးနေမိသည်။ဆောင်ရင်းဆောင်ရင်းနှင့်မောင်ထွန်းစိပ်လာသည်။တစ်နာရီနီးပါးလိုးပြီး၍သုတ်ထွက်ရန်နီးလာသည်။ထွက်ချင်ထွက်ပါစေ၊နားပြီးထပ်လိုးမည်။သူမဘယ်လိုလူဆိုသည်ကိုသူသိသည်။ထို့ကြောင့်လည်းရှိသမျှအားနှင့်ပညာစုံသုံးကာမီးကုန်ရမ်းကုန်အသားကုန်လိုးတော့သည်။ဆိမ့်သထက်ဆိမ့်၊အီသထက်အီ၊ကျဉ်သထက်ကျဉ်၍အရှိန်တက်လာသောကာမဒီရေသည်ဆောင်ချက်နှစ်ရာကျော်လောက်တွင်အမြင့်ဆုံးသို့ရောက်၍စောက်ခေါင်းထဲတွင်သုတ်ရည်လျှံသွားလေသည်။ “ကိုထွန်းရယ်၊လိုးချင်တိုင်းသင်းဆီလာပါ။ဟောဒီလူကြီးလိုးသမျှသင်းခံပါ့မယ်၊သင်းခံချင်သမျှကိုလဲအားရအောင်လိုးပေးပါနော်” ဟုတစ်စစ်စစ်နှင့်ပန်းထွက်နေသောသုတ်ရည်များကိုစောက်ခေါင်းထဲသို့လီးကိုတစ်ဆုံးသွင်းရင်းဖိကာဇိမ်ယူနေသောမောင်ထွန်းကိုစောက်ခေါင်းထဲမှအလွန်ကောင်းမွန်သောအရသာများကိုခံစားနေရသောသူမကတင်းကျပ်စွာဖက်ထားရင်းရမ္မက်ဇောထန်စွာပြောလိုက်သည်။အပေါ်မှဖိမှောက်၍ဇိမ်ယူနေသောမောင်ထွန်းကကြမ်းပြင်ပေါ်ရှိဝတ်စုံနက်ကိုကြည့်ရင်းသင်းသင်းကိုသူဝတ်စုံနက်နှင့်လာလိုးရမလား၊မောင်ထွန်းအနေနှင့်လာလိုးရမလားမေးဦးမည်ဟုတွေးရင်းအရသာခံ၍မှိုန်းနေလေတော့သည်။

* * * * *